

LA GRALLA

AVISOS Y SUSCRIPCIONS
RINCON 121
 Entre Treinta y Tres é Ituzaingó

SENMANARI CATALÁ Y LITERARI

SUSCRICIO ADELANTADA
 Ciutat . . . . . ps. 0.50
 Campaña. . . . . “ 0.60
 Exterior . . . . . “ 0.70

LA GRALLA

MONTEVIDEO, OCTUBRE 9 DE 1887.

L' Exposició Universal, de Barcelona, segons acort de l' Exim. Ajuntament, s' obrirà lo dia 8 d' d' Avril de 1888.

Los *Fochs Florals*, de la Societat Catalana *Rat-Penat*, se farán lo dia 25 de Decembre vinent.

La Redacció de LA GRALLA, ofereix informes de la plassa de Montevideo, á tots los fabricants y productors de Catalunya, que 'ls demanin.

INDUSTRIA CATALANA

Los mos'truaris

Los diaris darrerament rebuts de “casa” s' ocupan de la próxima espedició del vapor “Benicarló” (avuy en las ayguas del Plata) arreglat pera Exposició flotant, ab mostrás de productes espanyols.

No volém combatre l' ideya del projectat viatge, emperó creyém de lley donar nostre opinió respecte sos resultats.

Una “Exposició” com la que 'ns ocupa, requereix un atractiu que logri imposarse y aquest atractiu ha d' ésser superior á la novetat, puig per la novetat solament, lo comerciant hi anirà á visitarlo per curiositat y no pera negoci. Ara, com ara, no se 'ns ocorreix quin atractiu se pot donar á la expedició que cridi l' atenció dels comerciants, no un dia sol, sino dos y quatre y vuit, cosa que 's puga donar compte de lo que porta 'l barco, de las condicions, com: preus, noms de 'ls productors, punts d' embarch, nolis (fletes) á pagar, temps pera la fabricació, manera y forma de fer lo pago y ventatjes sobre d' altres.

Ab lo temps que té que durá l' expedició del barco-mostruari, curt si 's compte lo temps que deu quedar en cada port, no pot, lo comprador, fer tots los calculs que requereix l' estudi d' un mercat nou; puig no deu deixarse de tenir en compte que l' exposició sera dintre 'l port y molt allunyada, com en Buenos Aires, verbi-gracia, que 'ls vapors d' Ultramar, tenen que fondejar lluny, molt lluny del moll. Resulta d' aixó, que 'l comprador té de perdre temps per' ana á veurer si hi ha quelcom de convenient en l' Exposició, y la veritat sia dita, no son molt aficionats

los compradors d' aquestas plassas, á anar molt lluny, per veurer si es mes convenient un article espanyol, qu' un d' alemany ó inglés.

Nosaltres no recomanarem may á 'ls fabricants catalans, que fassen coneixer sos articles d' aquesta manera; puig sabém que no obtindrian lo resultat que desitjan y creurian que no póden fer res en aquestos mercats. ¡Y n' obstant, aquestos mercats, treballats ab constancia, son pera Catalunya!

Per nostra part, recomanariam á 'ls fabricants y productors catalans, que s' unissen y treballassen pera obrir en cada capital de Sud-América una "Exposició permanent" de sos productes, renovant las mostras segons l' estació, y tenint encarregat al Gerent, de la venta, com representant general de tots plegats, qui, podria donar informes respecte á milloras, gustos, embalatjes y preus corrents, lo mateix que classificar los compradors, atendre las queixas de 'ls mateixos y veurerls continuament per ferlshi novas propostas de compra.

Trovém mes ventatge á "l' Exposició permanent", que no á la "Flotant", perque la primera té la facilitat de poder deixar coteijar sos mostruaris ab los altres concurrents forasters y está perennement á la vista del comprador.

Es opinió nostra; ara, los fabricants veurán qu' es lo millor que hi 'ls convé.

J. BAITX Y BALIL.

Lo Catalanisme á Ultramar

Per l' últim número que havém rebut de LA GRALLA de Montevideo, hem vist que la

Associació lo «Rat-Penat» d' aquesta població está treballant activament per la causa catalana en aquells paissos en los quals tants compatriotas nostres s' hi están anyorant de las dolcesas de la llar pátria, de la qual tingueren d' emigrar la major part d' ells gracias á la «protecció dels nostres governants.»

De veras nos ha conmogut aqueixa mostra d' activitat entre 'ls bons catalans de Montevideo; perque nosaltres creyém que ells poden fer molt en favor de la bona causa, despertant lo patriotisme adormit en alguns cors ingrats que al deixar de vetllar per la sort de Catalunya, á ella li roban sos brassos y sa voluntat, tan indispensables avuy en dia que mes los necessita pera millorar sa condició de país conquistat al qual se li prén tot lo que mes estima y ambiciona conservar.

Per aixó felicitem al «Rat-Penat» de Montevideo per la propaganda que fa junt ab la patriótica revista LA GRALLA que per aquí llegeixen ab verdader entussiasme tots los que 's recordan de la mare desdixada y dels germans ausents.

Nosaltres voldriam que tan noble conducta fos imitada per los molts catalans de Buenos Aires, Rosario de Santa Fé, etc., ahont precisament sabém que hi han cors ben generosos y rublerts d' amor á la regió que 'ls ve-jé naixer, capassos y ben capassos per sí sols d' arrastrá á detrás seu per sa iniciativa y excelents qualitats á tota la colonia, si ells s' empenyan en ferli girar los ulls vers los justos y santíssims ideals que persegueix la nostra causa.

A ells nos dirigim, donchs, pera dárlosli 'l crit de «Catalunya y Avant» á sí de que prenentlo per lema y redossantse sota 'ls peus de las quatre barras, crehin Associacions y periódichs, sentits é interpretats en catalá y endressats al deslliurament de la dama dels nostres amors. Recordin pera animarse los catalans d' América la noble y desinteressada conducta dels irlandesos dels Estats-Units.

(De L' Arch de Sant Marti)

AMOROSA

La campana de l' ermita
de la Verge del Remei
quant arriba 'l jorn de festa
llensa al aire son accent.
Jovincels y doncelletas
nins menuts, pobres vellets
de sa casa tots ne surten
uns cantant, altres rihent.
També avans quant jo sentia
la campana del Remei
vers ta casa prest corria
per anarhi 'ls dos juntets.
Aquell temps per ma desgracia
já ha passat, ¡cóm vola 'l temps!
's prendá de tu la Verge
y 't va pendrer cap 'l cel,
y are van dihent per la vila
'ls brivalls y gent de seny
qu' á la Verge de l' ermita
l' acompanya un angel més.

JOSEPH ARTÁL.

PLOR DE L' ÁNIMA

¿Qué se hizo el rey D. Juan
Los infantes de Aragón
¿Qué se hicieron?

Maurique

¿Qué s' ha fet d' En Pep Oller?
¿Y de lo William Xarau
Qu' avans escribian?

Joseph Buitx y Balil

Si no massa, prou qu' ho sabs,
y no sé per que te 'n dols
ab tant de greu:
los primers son á cá 'n Taps,
ó á fer malvas, si tu vols,
ó á sopá ab Deu.

Y aquell altre, aquell minyó
qu' en LA GRALLA ab tant d' afany
ans escribia,
enseynat, y de debó,
no pot fer, y molt se 'n plany,
lo que voldria.

Prou ell pensa ab los amichs

que l' alé d' un patriotisme,
que molt val,
de sos cors nobles y richs
van vessant ab heroisme
sens igual.

Mes la lluyta per la vida
lo reté en son purgatori,
sempre més,
y si be sofreix sens mida,
en que canti y en que plori
no hi pot rest.

Així, donchs, noy, pren paciencia,
ó si vols, entente ab Deu,
que, si li plan,
pot estendre sa clemencia
y lograr que 'l destí meu
no 'm fassi esclau.

JOSEPH M. OLLER.

TRANSCRIPCIÓ

Lo número del 17 Juliol últim de LA GRALLA s' ocupa tot ell de la festival ab que celebrá son primer aniversari la societat catalanista de Montevideo «Rat-Penat». En tots los discursos y poesías que 's digueren y en los articles que en dit número 's llegiren, hi predominá la idea de treballar tots 'ls catalanistas pera que en aquella República, 's dongui á coneixer la industria catalana pera 'l profit de la mateixa, lluytant per ferla prevaler sobre las extranjeras. «Fins avuy (diu aquella redacció) solsament lo teatre catalá ha sigut objecte de predilecció: d' avuy en avant deu serho l' industria catalana, tan maltractada per los propis, com premiada y volguda per los estranys».

Y diu també lo Secretari de l' Associació: «Hem de procurar per tots los medis, fer coneixer lo qu' es la industria catalana, lo que saben fer los fills de nostra terra... Si una misió té que curar lo «Rat-Penat» es aquesta: posarse en relació ab tot lo de la terra y fer activa propaganda de tot lo que 'n surti, 's digui, 's fassa y 's penshi.»

Com á catalans y fills de Tarrassa, població avuy la mes antiga en sa industria llanera, sa principal riquesa, agraphim ab tota la efusió de nostre cor 'ls lloables y generosos desitjos y traballs de nostres germans del Uruguay en bé de nostra comuna mare Catalunya; y fem vots pera que la ideya que ja aquí s' ha despartat de obrir nous mercats pera nostra industria especialment á la América del Sur, se porti endevant molt prompte á fi de que pugá ésser ajudada per los valiosos esforços dels patricis catalans d' aquellas terras.

(Del «Butlleí del Centre Catalá de Tarrassa»)

CONFESSIONS DE HORACI FLACH

Ó SIGA SON RETRATO

flsich moral y psicológich

Y escrit per ell mateix
á fi de deixar probat,
qu' alló de que un no s' coneix
á sí mateix, no es vritat.

(Comunicació)

Al cap d' algun temps de ma arribada, com diguí en lo número passat, y gracias á la amistat del amich mestre de casas á qui anomenaré per lo nom que portaba en vida (Colell), me vaig embarcar de pilot ab lo barco nomenat «Portollas» que 'l manaba un tal Pere Juan.

Si bé es cert que molt tinguí de solicitar, dada la carencia de barcos y la sobra de homes de la meua classe y que tingueren que posarse en joch moltas personas á qui feya interessar per aixó, lo amich Colell; no ho es menos que 's lográ obtindre l' assentiment per part del capitá.

Ab tal promesa, feya 'ls preparatius de viatge y com las cosas allavoras anaban no prou bé, tocant á la marina mercant que passaba una críssis tremenda; críssis, que no ha

minvat y que ha sigut l' escabell de la ruina del poble que 'm vejé naixer, s' anaba allargant lo dia de sortida en la mateixa proporció que creixia mon neguit, perque veyá agravarse dia á dia ma crítica posició y la de ma familia tota.

Una tarde, serian cosa de las sis, sortia junt ab un altre company del café de 'n Payá, lloch ahont usualment 'ns reuniam uns quants per parlar de cosas referents á la carrera y aquet me digué que habia sentit dir que en lo barco que jo estava embarcat, habia lo capitá compromés á un altre pilot pera sortir. Si bé lo dupte comensá á minar mon esperit, dech advertir en honor de la vritat que ni un moment duptí de las paraulas ni de la promesa feta per aquell, no perque creyés molt ab lo que m' habia dit, sino perque 'l conceptuaba incapás de faltar á un home que com á l' amich Colell li debia moltas consideracions. ¡Trista realitat! ¡Tant cert com era que no sols habia esborrat ab lo cólzer lo que habia fet ab la má, sino que m' habia mort lo millor que cabrer pot en lo cor del home: la esperansa.

Tant de gasto com habia fet empenyant-me, lo veyá creixer per no poder dir quin diá podria indemnisar'lo ab mon treball, única cosa ab que podia confiar temps á venir.

Sens dupte que tenint una mica de lo que se 'n diu vergonya, no podia lo causant de mon infortuni passar sense dirme y esplicarme los motius que 'l conduhíren á cambiar d' home ja que ni sisquera habia tingut ocasió de probarme en res. Lo dia vingué y ab ell mon complert desengany; per ell lo principi de sa ruina desastrosa que sepultantlo en un mar de torments l' ha fet mes infelís que jo; puix com lo criminal mes asquerós, no ha trobat un cor que l' haja ajudat á soportar l' angoja que causa l' allunyament de la pátria. Jo, si he tingut que passar per terribles probas, y si com ell m' he tingut de proscriurer del casal de mos pares, allá com aquí, he trovat cors generosos á qui may pagaré com se mereixen sas inolvidables accions.

Era la vigilia de Tots Sants, que sortint de casa, anaba á adquirir la certesa de las paraulas que m' habia dit sis dias avants lo company á que he fet referencia al comensar

aquestes ratllas; quant als pochs passos me topo ab lo qu' havia d' ésser mon capitá.

M' aturá y 'm digué, lo que ni may hagués sentit!

Comprench, qu' ha d' ésser terrible per lo reo condempnat á mort, lo sentir llegir sa sentència; mes no sé si 'm feu menos efecte á mi lo sentir de la boca d' aquell home:— Tingas paciència; no pots venir ab mí, perque ja 'n tinch un altre y no 't sápigas greu perque es un parent meu.

No vaig tenir paraula per contestar. Lo únich que recordo balbucejáren mos llávis, fou lo següent:—Bueno, si vos es parent, primer es ell que jo, encare qu' hagués d' ésser primer vostra paraula qu' ell.

Aquí acabárem; y sense saber lo que 'm passaba, mitj alelat per no dir mitj boig de pena, en lloch d' anar allá hont era mon propósit, torní á casa malgrat coneixia lo disgust que 'ls anaba á donar.

No vull explicar de la manera que fou rebuda ma relació perque no hi ha paraulas capassas de dir ni de pintar lo dolor que 's possessioná de tots.

L' única esperansa, l' únich consol que 'ns quedaba 'n mitj de nostras miserias, lo veyam desvanescut per lo baf infectat d' una infamia mes criminal que 'l robo d' una existencia. Muts, esbarats y sense gosarnos mirar, 'ns retirárem cada hu á son quarto, qui sab si tots perdonant, menos jo, que dés lo fons del cor vaig llansar la maledicció mes gran que sentir poden nats al mon.

La justicia de Deu complí son comés. Lo barco sortí; pero no arribá al port de Montevideo, punt ahont se dirigia, sino que naufragá entre la isla Gorriti y la Punta del Este á la entrada de Maldonado.

Ningú prengué mal; sols ell, lo causant de tots mos tormentes, obrí la gola del infern ahont hi havia de trobar de pitjors que 'ls inventats per lo Dante.

¡IMPOTENT!

En un bany de fel, mon cor s' anega;
en mí son efecte se 'm retrata;

ma embotornada pensa s' hi ofega;
l' impotencia d' explicarho, 'm mata.

Lo capgirell d' ideyas que suportó
neguitós me fan, y sols donch trevas
al crudel sufrir y m' aconhorto,
quant veig en altres las ideyas meas.

Mes son tant pochs los que com jo pensan,
que fins me crech sol sobre la terra:
puig si ab mas ideyas ells comensan,
mes tart, acaban pera ferlh guerra.

Mes aixís es lo mon. Jo prou pateixo
de no poder dir lo que 'n mí sento.....
pensant, de ma feblesa maleheixo,
y, fins del sufrir jo m' acontento.

JOSEPH DEL NOYA

Octubre 1887.

COLECCIÓ DE CARTAS

Primera

Lluis meu: calma 'ls afanys
de mon cor; sis dias fá
que has marxat, y 'm sembla ja
que fá lo menos sis anys,
Desde que t' en has anat
ni un moment tinch de alegría;
ab tu penso nit y dia;
¿no tornarás aviat?
mira que si tardas molt
de segú la pena 'm mata;
¡Morirse la teva rata!
ja veus tu, quin desconsol!
La mamá diu que no 'm ffe;
que es estranya ta sortida;
¡Sentne tu la meva vida,
vol encar que desconfie!
Lo molt que m' estimas sé,
y.... may podrás olvidarme;
ella se ha empenyat en darne
disgustos, no sé per que.
Ja veus la opinió formada
que té de tú; créume á mi,

torna desseguida aquí
y caséms de una vegada.
Aixís veurán que no mént
qui com tú sab estimarne;
y á mes, convé per taparne
de un cop, la boca á la gent.
Vina prompte, corra, vola
que per abrasarte espera,
qui per tú sent verdadera
passió.

Ta estimada.

Lola.

PER LA COPIA:

J. RIBAS MAS.

VULL SER CAPELLÁ

Viu de casa al bell costat
un senyor vestit de negre,
molt alegre,
qu' es casat y enmaynadat.
M' han dit qu' es
capellá francés ó inglés,
y jo dich desd' est instant:
Mare, mare axó m' convé;
mare, capellá vull se',
mes... capellá protestant

Per l' estat de sacerdot
feya temps que suspirava;
m' agradava
de sas feynas casi tot.

A dins meu
jo sentia estranya veu
que 'm cridava á ésser un sant,
y ara avuy conech per qué
Mare, capellá vull se',
mes... capellá protestant.

Seguir las festas majors,
lo cap de taula ocuparhi
y menjarhi
dels bons plats los talls millorsj
¿qui no u vol?
Peró axó de viure sol
m' afigia tant y tant!

Mare, avuy penso mes bé;
mare... capellá vull se',
mes capellá protestant.

M' alsaré poch dematí
perque 'l vaguejar no 'm cansi;
lo ví ranci
será, á fe, digne de mi.
A resá'

ella prou m' ajudará,
y fins crech que més avant
cantará al chor si convé.
Mare, capellá vull se',
mes... capellá protestant.

Cuidaré de ma persona,
evitant sempre 'ls perills,
puix la donna
me recordará 'ls meus fills.
Déu ho vol,
y, á fe, us dich qu' estich resolt.
Só cansat de frisar tant,
só cansat d' ésser solt!
Mare, capellá vull se',
mes... capellá protestant.

J. RIERA Y BERTRÁN.

¡CABRERA!

NOVELA DE COSTUMS CATALANAS

PER

LO CEGO

Montevideo—Febrer del any vintiset de la Restauració
dels Jochs Florals

CAPITOL XVI

Ans de passar avant la present narració y
pera tindre al tanto á nostres llegidors, havem
de tornar una miqueta enrretera.

Aixís, pues, quan se va produhir lo conflic-
te dels colps de pedras, s'aixecáren del llit es-
pahordits en Bernat, la Paula y la Maria.

La primera cosa que feu en Bernat un cop vestit, fou anar á mirar si la finestra del quartet que donaba al carrer y ahont dormia s' hi veyá á algú.

No va véurer á ningú; pero al ratet va comensar á sentir fressa de conversas y crits, y assegurantse de que tal vegada havia succehit alguna cosa séria y tocant á missa en aquell moment, va dir á la Paula:—¡Mira, anéusen tú y la noya cap á missa: d' aqueixa manera segons lo qu' haze passat deixarem la noya á la rectoria.

En efecte ho feren aixís; pero després quant en Bernat va sortir de casa se vá topar ab lo Grabat que li feu sébrer que, per ordre del batlle l' havia de portar á la presó.

Ja 'ns podém pensar lo desespero que tinguéren la Paula y la Maria al sébrer dins la iglesia y per una vehina, tant trista nova; tot seguit se 'n pujáren á la rectoria, y la Paula va manifestar al rector, que li acababan de dir que son marit estava prés. Com es natural, lo rector va preguntarlas si sabian lo motiu, la Paula va dirli que 'l seu marit tota la matinada havia dat mostrás de temer alguna cosa.

Si la pregunta hagués sigut feta directament á la noya, y ella hagués volgut contestar «recte» al assumpto, ja hauria sapigut lo rector lo verdader motiu.

La Paula també 'l sabia: però va fingir ignorarlo.

Lo rector las va tranquilisar, assegurantlas qu' alló no fora res. Qu' ell anaba á sortir desseguida pera anar á veurer y parlar ab en Malla, y fóra assumpto acabat.

Sossegadas las dugas, la Paula va dir al senyor rector que deixaba la noya baix la protecció de la Rosari y la direcció d' ell.

—¡Feu molt bé!—va dir mossen Francés, afegint: aquí estaré segura, tranquila y no li faltará res.

La Paula li va besar la má, y se 'n aná cap á casa seva.

En Ramon, pare d' en Pauet, després d' haver deixat al «Serenó» se 'n va anar á buscar al metje, que tot seguit va corre á veure 'l malalt.

Feta la visura á n' en Pauet, lo metje va dir que no eran mes qu' unas «caixaladetas»

á las ancas y l' espant consegüent: que aquellas, per sort eran poch fondas y rentadas ab «pedra infernal» desfeta á l' aygua, se li curarian. Va receptor una beguda per l' espant y va assegurar á sos pares y amichs que no hi havia perill de res.

NOVAS

S' ha fundat en aquesta ciutat un banch espanyol ab lo titol de «Banco de España y Rio de la Plata».

En lo directori fundador hi figura nostre amich y paysá En Pere Pagés y Valentí, soci de l' acreditada casa importadora de vins Pagés y Rosés, d' aquesta plassa.

Lo capital d' aquesta nova societat bancaria es de 3 mil-lions, dividits en 30 mil accions.

*

Ha arribat á Vilanova y Geltrú un ingenyer inglés, representant d' una casa inglesa, encarregada de la construcció del projectat pont d' aquella vila, y d' un ferro-carril que surtint de la mateixa lligui ab la línea de Saragossa, passant per Vilafranca é Igualada.

Aquesta nova, que copiem d' un diari de casa, 'ns demostra ben á las claras que Espanya acabaré per esser *inglesada* gracias á lo Sr. Moret y companyia.

Las fábricas de maquinaria de Catalunya no póden fer competencia á las inglesas dintre de casa seva, y li fan á Bélgica. ¡Progresos del libre-cambi!

*

Ahir á la nit se casá lo nostre amich y paysá En Anton Vidal (fill) ab la senyoreta Herminia Padé.

Fou padrí de casament nostre company de redacció en Joan Hernando.

Desitjém á la enamorada parella una interminable lluna de mel.

*

Havem rebut lo número primer de «Lo

Catalanista», senmanari defensor dels interessos morals y materials de Catalunya, y que ven la llum pública en l' industrial ciutat de Sabadell.

Al tornar lo saludo al nou company, li desitjém molts anys de vida. Avant!

RECURS FISIOLÒGICH

Sempre que vey a 'n Batista,
l' hi deya un fisiologista
ab gran tò de diptomacia
—Sinó tens may cap desgracia
noy, ¡serás un gran artista!

Y son pare, tot joyós,
—tan debó—deya, qu' ho fos,
pro 'm sembla que s' equivoca.
— Miril'hi l' ull, nás y boca,
y principalment, lo gros
que té 'l cap, aquest noyet
sent encar tant petitet,
y veurá ben clarament,
que promet molt de talent,
¡pró molt y molt què promet!

Y quan se vejé de sobra
que ni era bó per manobra,
si l' hi deyan, responía,
—Jo 'ls vaig dir que «prometía»;
pro 'l prometre no fa pobre.

C. C.

Epígramas

—No pots queixarte, Martí,
que ja 't deurá protegí
ara 'l teu oncle Bernat.

—Per qué ho dius aixó, Vinyals?
—Perque segons m' han contat,
pertany á la societat
protectora de animals.

J. S.

—Qué ha vist may, Sr. Fortun
cap municipal teixit?

—Per qué ho prehuntas, Petit?

—Com que també n' hi ha de *punt!*

S. U. S. T.

Societat Catalanista Bat-Penal

Funció pera lo 16 d' Octubre de 1887

PROGRAMA

1—Lo drama en tres actes y en vers, original d'
En Joaquim Asensio de Alcántara, qual títol es:

Digna de Deu

2—La pessa en un acte y en prosa, de M. Palá
y Marquillas, titolada:

Als peus de vosté

A las 8 en punt

LOCAL SOCIAL: DAYMAN 127

Supliquém als nostres agents y suscriptors de fora y de la Capital, que al notar lo mes petit retart ó falta en l' envió del periódich, ho posin en coneixement d' aquesta administració.

Aixís mateix devém dir que 'ls suscriptors que 's trobin en descubert procurarán posarse al corrent de la suscripció si volen llegir LA GRALLA.

PAU SANTJANS

ARQUITECTE

y professor de dibuix lineal, lavat y topográfich

Projectes d' edificis públichs y particulars,
aixecament de planos,
divisions de propietats, peritatjes y tassacions.

Carrer Yaguaron 302